

Mieczysław Cincio

Izba rzeszowska

Palestra 21/10(238), 101-102

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i aktywnie działa w ramach Towarzystwa, biorąc w szczególności żywy udział w akcji odczytowej.

W dniu 16 czerwca br. na zebraniu Oddziału Łódzkiego wymienionego Towarzystwa adw. dr Eugeniusz Sindlewski wygłosił odczyt pt. „Problematyka prawna transplantacji tkanek i organów”. Odczyt spotkał się z dużym zainteresowaniem łódzkich lekarzy.

4. Odznaczenie adwokata łódzkiego. Uchwałą Rady Państwa z dnia 31.XII.1976 r. został odznaczony Krzyżem Partyzanckim adw. Tadeusz Brodniewicz, członek Zespołu Adwokackiego Nr 9 w Łodzi.

Rada Adwokacka w Łodzi przekazała odznaczonemu Koledze gratulacje.

adw. Juliusz Leszczyński

Izba rzeszowska

1. Adw. dr Jan Drzewicki

Był jednym z ostatnich już członków byłej Przemyskiej Izby Adwokatów w Przemyślu. Urodził się dnia 20 października 1889 r. w Przemyślu i całe swoje życie związał z tym miastem. Po ukończeniu szkoły podstawowej, a następnie gimnazjum typu humanistycznego podjął studia na Uniwersytecie Jana Kazimierza na Wydziale Prawa we Lwowie.

Pierwsza wojna światowa i związana z nią służba wojskowa opóźniły aplikację adwokacką najprzód w kancelarii dra Leona Oberharda, a później dra Emila Morgensterna, adwokatów w Przemyślu. Ukończył ją na wiosnę roku 1925, uzyskując w tym roku wpis na listę adwokatów w Przemyślu. Indywidualna praktyka adwokacka, następnie wspólna kancelaria z adw. drem Adamem Krupińskim, wreszcie lata okupacji i II wojny światowej były kontynuacją praktyki adwokackiej Zmarłego.

W roku 1953 adw. Drzewicki wspólnie z innymi kolegami z Przemyśla założył pierwszy Zespół Adwokacki w Przemyślu, w którym pracował aż do przejścia na emeryturę w roku 1969.

Adw. Drzewicki był skarbnicą wiedzy prawniczej. Dokładny, skrupulatny, a przede wszystkim pracowity i zawsze skromny pozostawał na uboczu, jakkolwiek jego wielkość predestynowała go na poważniejszą pozycję.

Był znakomitym cywilistą, i to wiel-

kiego formatu. Ceniony przez sędziów i adwokatów, był postacią wzbudzającą szacunek i uznanie wśród miejscowego społeczeństwa.

Naturalny autorytet, głęboka i rzetelna wiedza prawnicza, zyskały mu dużą popularność wśród naszej społeczności. Świadczy o tym fakt, że od 1952 do 1964 r. był członkiem Rady Adwokackiej w Rzeszowie.

Już po przejściu na emeryturę utrzymywał nadal kontakty z Zespołem Adwokackim. Za swoje zasługi dla społeczeństwa odznaczony został regionalną odznaką „Zasłużony dla województwa Rzeszowskiego”.

Zmarł dnia 25 lipca 1977 r. w Przemyślu, a śmierć Jego była cicha i spokojna tak jak ciche i bez rozgłosu było całe Jego życie.

W dniu pogrzebu żegnali go wszyscy: ci, z którymi żył i pracował, oraz ci, których bronił. Słowa pożegnania wypowiedziane przez przedstawiciela Rady Adwokackiej adw. Mieczysława Cincię były wyrazem hołdu i uczuć **ludzkich dla człowieka**, który przeszedł przez życie drogą prawdy i uczciwości, a do historii adwokatury polskiej wszedł jako jeden z wybitnych jej przedstawicieli.

Spoczął na wieki w pięknej ziemi przemyskiej, na zabytkowym cmentarzu, a jego epitafium nagrobkowe uzupełni ludzka pamięć.

Nil sine magno vita labore dedit mortalibus.

2. Adw. dr Tadeusz Trendota

Dnia 1 lipca 1977 r. zmarł w Sanoku adw. dr Tadeusz Trendota, współzałożyciel i członek Zespołu Adwokackiego w Sanoku, były członek Rady Adwokackiej w Rzeszowie, znakomity prawnik, wychowawca wielu pokoleń adwokatów, człowiek szlachetny i zasłużony dla adwokatury rzeszowskiej.

Urodził się dnia 4 lutego 1898 r. w Pleśnej koło Tarnowa. Po odbyciu studiów prawniczych na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie uzyskał tytuł doktora praw.

W latach 1925—1928 był aplikantem sądowym w Sanoku, a następnie kolejno sędzią b. Sądu Grodzkiego i okręgowego w Samborze i Sanoku.

W okresie okupacji pełnił funkcję adwokata, prowadząc indywidualną kancelarię — aż do przejścia do Zespołu, tj. do roku 1953. W Zespole Adwokackim w Sanoku pracował do dnia 30 kwietnia 1976 r.

Adw. Trendota był człowiekiem o wysokich walorach etycznych, a jego postawa jako adwokata była wysoce ceniona. Był również działaczem społecznym, a w szczególności ofiarnym i bezinteresownym działaczem Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej — Oddział w Sanoku.

Należał do tej generacji adwokatów, dla której zawsze prawo oznaczało prawo, a sprawiedliwość — sprawiedliwość.

Dla kolegów był wzorem szlachetności, koleżeńskości i skarbnicą wiedzy prawniczej.

Spoczął na wieki w ziemi sanockiej, z którą tak bardzo był związany.

3. Nowe inwestycje w Izbie. Rada Adwokacka w Rzeszowie za zgodą Naczelnej Rady Adwokackiej zwiększyła swój stan posiadania o atrakcyjny socjalny obiekt w postaci domu wypoczynkowego w Krynicy. Obiekt ten, zakupiony z funduszy uzyskanych ze sprzedaży budynku Rady w Lesku oraz z innych funduszy Rady, służyć będzie jako dom wypoczynkowy nie tylko adwokaturze Izby rzeszowskiej, ale również adwokaturze z całego kraju i będzie jeszcze jednym dowodem troski Rady Adwokackiej o sprawy socjalne członków Izby.

Obiekt jest położony w Krynicy przy ul. Bieruta. Ma 7 pomieszczeń oraz własną świetlicę, zaplecze gospodarcze, przestronne piwnice, które będzie można wykorzystać na skład i przechowalnię. Ponadto obiekt jest całkowicie wyposażony w niezbędne urządzenia.

Rada uchwali wkrótce odpowiedni regulamin o sposobie korzystania z pomieszczeń, a także ustali wysokość opłat za korzystanie z tego obiektu.

Szczegółowy komunikat w tej sprawie zostanie zamieszczony również na łamach „Palestry”.

adw. Mieczysław Cincio